

HAYVAN BESLEME ÖZETLERİ

Krempa, T. (1981): Mısır Silajı ve Farklı Kesif Yemlerle Dana Besisi. Zootechniki, 19, 111-121, Warszawa.

Beslenme denemesi 60 baş genç Holstein erkek dana üzerinde yürütülmüştür. Araştırmada, sulu yemlerle hazırlanan rasyonlara ilave edilen kesif yemin miktarlarını azaltmak hedef olarak alınmıştır.

Hayvanlar 200 kg canlı ağırlıkla araştırmaya alınmış, 450 kg oluncaya kadar araştırma sürdürülmüştür.

Rasyonların kapsamları şöyle düzenlenmiştir:

% 21.7 kuru maddeli mısır silajı ve iki ana maddeden oluşan konsantre yem. Bu yemin kompozisyonu da arpa kırması + üre + mineral karma (Walezan) ibarettir. Rasyon içindeki konsantre yemin miktarı % 8.9 ve 28.2 olarak düzenlenmiştir.

Canlı ağırlık artışındaki belirgin farklılıklar, yüksek oranda kesif yemleri kapsayan karma yemler ile ad. libitum beslenen grup hayvanlarında görülmüştür. Yine karkas özelliklerinden olarak, yüksek oranda kesif yemli rasyonlarla beslenen hayvanlarda % 0.22 daha fazla iç yağlanma olmuştur.

Ad. libitum yemlenen gruplarda araştırma süresince günlük yem tüketim artışı, düşük oranda kesif yemli rasyonlardan yiyen gruplarda % 11.2 iken, yüksek oranda kesif yemli rasyonlardan yiyen gruplarda % 31.3 olmuştur.

Eyüp OKTAY

Zarnowski, J. (1981): Çeşitli Çayır Otları Proteinlerinin Biyolojik Değerleri. Zootechniki, 19, 283-290, Warszawa.

Araştırma 36 adet Wistar tipi beyaz fare üzerinde uygulanmıştır. Bunlara 6 grupta yarı sentetik diyet yedirilmiş ve aşağıdaki protein kaynakları kullanılmıştır:

- 1) Standart protein olarak kazein,
- 2) Lolium multiflorum' (çayır otlarından) dan elde edilen protein konsantrasyonu,
- 3) Dactylis glomerata'dan elde edilen protein konsantrasyonu,
- 4) Phenum'dan elde edilen protein konsantrasyonu,
- 5) Festula'dan elde edilen protein konsantrasyonu,
- 6) Proteinsiz diyet.

Araştırma 2 etapta sürdürülmüştür.

İlk etap 10 gün devam etmiştir. Bu etapdaki biyolojik değerlilikler:

En yüksek biyolojik değerlilik kazeinde olmak üzere, diğer protein kaynaklarından alınan sonuçlar aşağıdadır:

Standart protein, kazein	78.6
Dactylis glomerata	70.3
Lolium multiflorum	70.2
Phenum prot. konsant.	65.2
Festula prot. konsant.	41.7

Birinci etabı 22 gün devam eden ikinci etap takip etmiştir. Kazein grubu fareleri gıdalarını muntazam bir şekilde alırlarken canlı ağırlık artışı kazanmışlar, diğer grup fareleri ise gıdalarını muntazam olarak almamışlar ve canlı ağırlık kaybetmişlerdir.

Eyüp OKTAY

Korniewicz, A. (1981): Broiler Yemlerinde Yonca ve Tırfil Proteinlerinden Yararlanma. Zootechniki, 19, 221-233, Warszawa.

Araştırmada; yonca ve tırfil usaresinden haddeleme yolu ile kurutularak elde edilen protein konsantrasyonunun besleme değerini tesbit edebilmek hedef olarak alınmıştır. Bu konsantrasyonlar ortalama % 37 ham protein kapsamaları ile, broiler rasyonlarında soya küspesi yerine kullanılmışlardır.

Araştırma materyali olarak Dominant Beyaz korniş x Beyaz Rock 900 adet melez civciv kullanılmıştır. Bunlar 4 grupta olarak:

Kontrol grubu hayvanlarına standart değerleri kapsayan DKA starter ve DKA finişer yemlerinden yedirilirken, araştırma grupları hayvanlarına % 4 yonca konsantreli, % 4 ve 6 tırfil konsantreli yem karmalarından yedirilmiştir. Araştırma 8 hafta devam ederken, yer olarak tabanları bol sap döşeli kümeslerden yararlanılmıştır.

Alınan sonuçlarda; % 4 yonca konsantreli yemlerle beslenen hayvanlar kontrol grubu hayvanları ile eşdeğer gelişmeyi gösterirken % 4 ve 6 tırfıl konsantreli yemlerle beslenen hayvanlarda daha az gelişme gözlenmiştir.

Tırfıl proteininden yiyen hayvanların kötü gelişmelerine neden, büyük bir ihtimalle, tırfılların yapılarındaki Formonetin ve Biochanin bileşiklerinden olmalıdır.

Broilerin kötü gelişmelerinde; yemlerdeki proteinin, nitelik ve nicelik bakımından çeşitli yem maddelerinden oluşmasının etkisi olmamıştır.

Eyüp OKTAY

Ostrowski, R. ve Daczewska, M. (1981): Grosspolen Eyaletinde Ebegümeçi Otu (Malva verticillata) Yem Bitkisi Olarak Üretimi Üzerinde Araştırmalar. Zootechniki, T-8, Z-2, 59-69, Warszawa

1977-1979 yılları arasında Pawlowice Zootečni Araştırma Enstitüsünde ebegümeçi otu üzerinde, yem bitkisi olarak bir seri araştırmalar yapılmıştır. Bu cümleden olarak bitkinin hasadı, structuru, çeşitli vejetasyonlarının besin maddeleri kapsamı ve konserve olanakları üzerinde durulmuştur.

Araştırma sonuçlarına göre yeşil ebegümeçi otu kötü bir silaj yemidir. Ancak yeşil ebegümeçi otundan; mısır ve kimyevi katkı maddelerinden karıştırıldığında ve keza hava koşullarının iyi olması ve bitkinin biçiminden sonra rutubet oranının düşürülmesi ve soldurulması ile oldukça iyi silaj yapılabilmiştir.

Eyüp OKTAY

Brzoska, F., et al. (1981): Ebegümeçi otunun (Malva verticillata) Yem ve Besin Maddeleri Değerleri. Zootechniki, T-8, Z-2, 71-80, Warszawa.

1978 yılından itibaren, iki yörede ve iki dönemde olarak, toprak üstü kurutulmuş ebegümeçi otunun 30-40 kg canlı ağırlıklardaki koyunlar üzerinde, besin maddelerinin sindirilme oranlarının tesbitine çalışılmıştır.

Böylece deneme koyunları günde:

a) Çiçeklenme döneminde hasat edilip kurutulan ebegümeçi otundan 1208.97 gr kuru madde,

b) Tomurcuklanma döneminde hasat edilip kurutulan ebegümeçi otundan 1346.89 gr kuru madde, almışlardır.

Metabolik olarak her kg canlı ağırlığa karşılık 43.0 ve 37.7 gr kuru madde alınmış olmaktadır.

a fazdaki ebegümeçi otlarının besin maddelerine ilişkin sindirilme oranları: Kuru maddede % 76, organik maddede % 77, ham proteinde % 86, ham yağda % 87, ham selülozda % 55, azotsuz öz maddelerde % 80 iken, b fazdaki ebegümeçi otlarının besin maddelerine ilişkin sindirilme oranları: sırası ile % 76, 77, 80, 74, 68 ve 80 olarak tesbit olunmuştur.

1 kg yeşil ebegümeçi otu 150-215 gr arasında kuru madde, 19-26 gr arasında sindirilebilir protein ve 0.150 ile 0.180 arasında arpa değerinde bulunmuştur.

Eyüp OKTAY